

χώρων αὐτῆς καὶ τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως, εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,

ἐν 37, σ. 79-80.

«...Ἰδιαίτεραι τοπικαὶ συνήθειαι :

Αἱ διαθῆκαι ἐγράφοντο ἄλλαι μὲν ἐν ᾧ ὑγιαίνουν καὶ κατὰ τὸ σῶμα, ἄλλαι δὲ καὶ ἐν ᾧ εἶχον μὲν ἀσθενὲς τὸ σῶμα, ἀλλὰ εἶχον ὑγιεῖς τὰς φρένας. Ἐβεβαιοῦντο ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἂν ἤξευρε γράμματα, καὶ ἂν δὲν ἤξευρεν, ἀπὸ τὸν πνευματικὸν ἢ ἓνα ἱερέα ἐμαρτυρεῖτο, ἢ ἀπὸ πνευματικὸν καὶ ἱερεῖς μόνον, ἢ ἀπὸ ἱερεῖς καὶ λαϊκούς...

Γυνὴ μείνασα χήρα καὶ εὐχαριστηθεῖσα νὰ συζήσῃ μὲ τὰ τέκνα τῆς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρός τῆς, ἂν δὲν ἀρκοῦν τὰ εἰσοδήματά των πρὸς τὸ ζῆν, ἠδύνατο καὶ δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ἐν τῶν κτημάτων τοῦ ἀνδρός τῆς (πατρός των). Ἡ ἐκποίησις αὕτη ἐγένετο συγκαταθέσει τῶν συγγενῶν τοῦ ἀνδρός τῆς καὶ τῶν προκριτοτέρων τῆς κομοπόλεώς μας καὶ οὕτως εἶχεν ἰσχύν, εἰ δὲ καὶ ἐγένετο ἀλλέως, ἦτο ἀνίσχυρος.

Ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, διὰ τοὺς πρὸς αὐτοὺς φόρους καὶ διὰ πᾶσαν ἀνάγκην τῆς κοινότητός μας, ἐδανείζοντο παρ' ἄλλων τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα οἱ προκριτότεροι (προεστοὶ) τῆς κομοπόλεώς μας καὶ εἰς τὰ χρεωστικὰ ἔγγραφα ὑπεγράφοντο οἱ ἴδιοι, πλὴν ἢ πληρωμὴ τοῦ δανείου ἐγένετο ἀφ' ὅλην τὴν κοινότητα, καθὼς καὶ οἱ δανεισταὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ζητήσουν τὸ δάνειον ἀπὸ μόνους τοὺς ὑπογεγραμμένους, ἀλλὰ ἀφ' ὅλην τὴν κοινότητα, καθὼς καὶ τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφο «ἐδανείσθημεν διὰ χρεῖαν τοῦ Κοινοῦ» μας διελάμβανεν.

Διοριζόμενοι κατὰ καιροὺς οἱ φύλακες τῶν ἐσπαζμένων χωραφίων καὶ ἀμπελίων τοῦ Κοινοῦ μας, ἐδίδετο καὶ δίδεται ἐγγράφως ἄδεια, ὁπόταν ἐσυλλάμβανον καὶ συλαμβάνουν μέσα ζῶα εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ἐζημιῶσαν καὶ ζημιώσουν, τοὺς μὲν χοίρους καὶ βοσκήματα θανατώνουν ἐν καὶ δύο ἐξ αὐτῶν καὶ ἐν ταυτῷ ἐκτιμεῖτο (ἐπαχτώνετο) ἢ ζημία καὶ ἐπληρώνετο ἀπὸ τὸν κύριον τῶν ζώων, τὰ δὲ βομαδικὰ τὰ ἐφυλάκιζαν καὶ τὰ φυλακίζουν, ἐλάμβανον καὶ λαμβάνουν ἀνὰ 40 λεπτὰ ἕως εἰς μίαν δραχμὴν ἢ καὶ περισσότερον τὸ καθ' ἓν. Ἐμβαινόντων τῶν σκύλων εἰς τὰ ἀμπέλια, ἀνεξαίρετως οἱ ὀσπητόσκυλοι ἐθανατόνοντο, οἱ δὲ προβατόσκυλοι, ἀφοῦ εἰδοποιοῦντο μίαν καὶ δύο οἱ κύριοί των, τὴν τρίτην φορὰν ἐθανατόνοντο, χωρὶς ζημίαν τοῦ φύλακος ἢ τῆς Κοινότητος».

860

1833. Ἀπάντησις, τῆς 17 Ἀπριλίου, Εἰρηνοδίκου καὶ Δημογερόντων Τριπόλεως, εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 49, σ. 32-34.

861

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 21 Μαΐου, Δημογερόντων Καρυταίνης, εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 49, σ. 34-37.

